

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 58.

Solgte Session.

33te Møde.

Tirsdagen den 27de November Kl. 6½ Aften.

(Forsfat.)

Madvig: Maa jeg blot sige, at jeg netop ikke sagde, at Loven var en Tændentslov; jeg sagde, at man ikke kunde anbefale den som en Tændentslov, og hvis den var en saadan, saa laa det i, at den havde den gode praktiske Tændents, at den nedrev Skrånker, der staae hindrende iveien, men at man ikke skulde lægge Bægt paa tilfældige Følger, som denne Lov ikke kan frembringe, og som man ikke kan vente af den, idet det ellers vilde være urigtigt at antage den i dette Dieblif.

Justitsministeren: Det er til en enkelt Udtalelse af den ærede 4de Landstingsmand for 1ste Kreds (Madvig), at jeg skal tilsæde mig at tilføie en Bemærkning. Det er til den Yttring, han brugte med Hensyn til Fuldbgyrdelse af danske Domme i Slesvig og slesvigiske Domme i Danmark. Under Sagens 2den Behandling udhøvede jeg i Anledning af et enkelt Punkt, som blev berørt, at slesvigiske Domme kunne ereqveres her i Danmark i Overeensstemmelse med en Erklæring, der — jeg feiler ikke ved at nævne Aaret 1845 — er afgiven af Høiesteret. Jeg bemærkede, at Høiesteret havde udtalt, at slesvigiske Domme og Retsdecreter kunne ereqveres her i Danmark, naar de foreligge behørig beskrevne og ere tilstede ved Forretningen. En Erklæring, saaledes afgiven af Landets høieste Domstol, kan

ikke andet end afgive et fuldkommen sikkert Grundlag for den Fremgangsmaade, som maatte være at følge i det omtalte Tilfælde. Det ligger allerede i hele den Stilling, som Høiesteret indtager, og i den stadige Vedholdenhed, hvormed Høiesteret holder fast ved sine, naturligviis efter den nøieste Overveielse afgivne Tilfændegivelser, men den ærede Rigsdagsmand bemærkede, at uagtet denne Erklæring var afgiven af Høiesteret, havde han dog sikker Grund til at antage, at den Regel, som deri var opstillet, ikke er bleven bragt til Anvendelse, og han paa pegede et enkelt Tilfælde, hvori han søgte Bevist for Rigtigheden af sin Forklaring. Jeg kan ikke andet end troe, at den ærede Rigsdagsmand her maa være mindre vel underrettet. Der er ikke mig noget Tilfælde bekjendt, hvor man har ønsket en slesvigsk Dom ereqveret i Danmark, men ikke har opnaaet dette, dersom man ellers har iagttaget, hvad der efter en vedtagen Fremgangsmaade nødvendig maa iagttages, det vil sige, naar man har forlangt Dommen ereqveret paa samme Maade, som enhver dansk Undersaat i Kongeriget Danmark maa forlange den ereqveret. Har der været Tilfælde, hvor man har brugt en extraordinair, ikke ved den danske Lovgivning hjemlet Fremgangsmaade, tvivler jeg ikke om, at Forlangendet derom ikke er bleven tilbageviist anderledes, end at man har gjort opmærksom paa den Maade, hvorpaa det har været fornødent at gaae frem for at kunne faae en slesvigsk Dom ereqveret. Det vil med andre Ord sige, at Udgangen har staaet aaben til at faae en slesvigsk Dom ereqveret her i Landet, hvor man gik frem paa en rigtig Maade. Jeg kan ikke troe andet,